

20.08.2025

I henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut, fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Vil Naalakkersuisut oplyse, hvilket kvantitativt vinterforbrug af grønlandsk hellefisk narhvaler vurderes at have i Grønlands EEZ i Baffin Bugt/Davis Strædet (angiv venligst tons/år), og hvilken fordelingsnøgle mellem Grønland og Canada regeringen lægger til grund i sine biologiske rådgivninger?**
- 2. Er Naalakkersuisut enig med DFO's beregninger (86.000 t/5 mdr. for 32.000 hvaler; ~110.700 t for nordlig kerne), og hvordan koordineres disse tal med Grønlands rådgivning og TAC-fastsættelse for hellefisk i Davis Strædet/Baffin Bugt?**
- 3. Hvilke nyeste telemetri- og akustikdata (2018→2025) er anvendt til at bestemme tidsandelen narhvaler opholder sig på grønlandsk vs. canadisk sokkel om vinteren?**
 - a. Planlægger Naalakkersuisut sammen med GINR/DFO en fælles opdatering af arealandel og forbrug?**
- 4. Vil Naalakkersuisut fremlægge en følsomhedsanalyse (50/50, 60/40, 40/60) for narhvalers hellefiskeforbrug og vise, hvordan dette indgår i bestandsrådgivning og forsigtighedsafgrænsninger for hellefiskefiskeriet?**
- 5. Vil Naalakkersuisut redegøre for de økonomiske konsekvenser for hellefiskeriet af et vinterligt narhvalforbrug i størrelsesordenen ~100–200.000 tons i Grønlands EEZ, og hvordan dette påvirker TAC, kvoter og kystsamfund?**

(Medlem af Inatsisartut Jens Napātôk', Naleraq)

Begrundelse:

Jeg er bekymret for, at den nuværende forvaltning skaber en skæv balance i vores arktiske fødekæde. Narhvalerne i Baffin Bugt og Davis Strædet er underlagt meget strenge fangstrestriktioner, hvilket har bidraget til en stabil eller måske voksende bestand.

Ifølge Fisheries and Oceans Canada (DFO) og data gengivet i COSEWIC's statusrapport 2024 udgør Baffin Bugt-bestanden omkring 141.900 individer (COSEWIC, 2024). DFO's biologiske

beregninger viser, at 32.000 narhvaler i den sydlige vinterkerne kan forbruge ca. 86.000 tons grønlandsk hellefisk over 5 måneder, og at den nordlige kerne kan forbruge ca. 110.700 tons over samme periode (DFO, 2013; DFO Science Advisory Report 2014/034). Samlet svarer det til et vinterforbrug på omkring 196.700 tons hellefisk for 77.000 hvaler i de to kerneområder, som strækker sig over både grønlandsk og canadisk farvand.

Hvis vi skalerer DFO's per-hval-forbrug (2,69 tons pr. vinter) til hele Baffin Bugt-bestanden på 141.900 individer, giver det et samlet vinterforbrug på ca. 380.000 tons hellefisk i Baffin Bugt/Davis Strædet (DFO, 2013; COSEWIC, 2024). En konservativ fordeling på 50/50 mellem Grønland og Canada betyder, at narhvalerne alene i Grønlands økonomiske zone kan spise omkring 190.000 tons hellefisk på én vinter.

Til sammenligning er den årlige kystnære hellefiskekvote i Vestgrønland 29.550 tons, og biologer fra bl.a. Pinngortitaleriffik har vurderet, at denne kvote kan være høj i forhold til en bæredygtig udnyttelse (Pinngortitaleriffik, 2023 – rådgivning om hellefisk i Vestgrønland). Når narhvalernes prædation (rovdrift) samtidig ikke reguleres på samme måde som fiskeriet, kan det lægge et betydeligt og ureguleret pres på bestanden — især i områder, hvor fiskeriet og narhvalernes fødesøgning overlapper (Laidre & Heide-Jørgensen, 2004).

Jeg frygter derfor, at strenge restriktioner for fiskerne kombineret med et stort og stigende narhvalforbrug, uden at dette indregnes i den biologiske rådgivning, kan skabe ubalance i fødekæden og på sigt true både hellefiskebestanden og de kystsamfund, der er afhængige af hellefiskeriet.

Der er behov for, at Naalakkersuisut vurderer, om narhvalbestanden nu er så stor, at den udgør et kritisk pres på hellefiskebestanden, og om prædationsforbruget (rovdriften) skal indgå direkte i fastsættelsen af hellefiskekvoterne.

Spørgsmålene kræves skriftligt besvaret indenfor ti (10) arbejdsdage.

I tvivlsspørgsmål omkring oversættelsen skal der tages udgangspunkt i den grønlandsksproget version.

Kilder:

1. COSEWIC. 2024. Assessment and Status Report on the Narwhal (*Monodon monoceros*) – Baffin Bay and Northern Hudson Bay Populations.
2. DFO. 2013. Winter range and foraging of Baffin Bay narwhals.
3. DFO Science Advisory Report 2014/034.

4. Laidre, K.L. & Heide-Jørgensen, M.P. 2004. Winter feeding ecology of narwhals. Marine Ecology Progress Series, 277: 261–274.
5. Pinngortitaleriffik. 2023. Rådgivning om kystnær hellefisk i Vestgrønland